

[J. M. Pedersen.]

og svarede sig selv, men jeg synes alligevel, jeg vil svare det ærede medlem. Det ligger ærlig talt således, at der ikke alene er tale om de opgaver, hvorom det ærede medlem siger at vore talere ude omkring på vælgermøderne altid har sagt, at det var samfundsopgaver, der skulle løses; vi har også — og jeg specielt — givet udtryk for, at der foreligger en opgave med hensyn til arbejdsløsheden. Det er et spørgsmål, som altid har ligget os stærkt på sinde, og hvis det ærede medlem kan yde en indsats til afhjælpning af arbejdsløsheden, er vi parat til at være med, selv om der er statstilskud under en eller anden form i det. Det er også statstilskud, der gives til arbejdsløshedskasserne. Jeg har før sagt, at det ikke er de arbejdsløse, som alene er skyld i arbejdsløsheden; det er hele samfundet, der er forkert indrettet, som er skyld i den, og derfor skal hele samfundet være med til at løse disse problemer. Det har jeg før givet udtryk for, og jeg tror også, at det nogenlunde dækker det, jeg går ind for her.

Lad os ikke stikke hinanden blå i øjnene. Der er jo ingen, heller ikke i de borgerlige partier, der tror på, at private vil bygge disse værkstedshuse uden at have sikkerhed for at få dem lejet ud. Jeg sagde i mit første indlæg, at der var risiko for, at staten ville få et underskud, hvis de ikke alle blev lejet ud. Jeg tror ikke, at private vil bygge disse værkstedshuse. Jeg fremdrog også, at der ligger i dette, at konkurrencen bliver fri, og det er blevet bekræftet af den højtærede arbejdsminister.

Det ærede medlem hr. Søren Andersen var inde på, at nu var retsforbundet og jeg vistnok for nylig i finansudvalget gået med til optagelse af et statslån til en bestemt rente, og at disse penge så skulle lånes billigere ud. Ærlig talt, for det ærede medlems egen skyld: vent lige lidt med at tale om det, til vi ser afslutningen her i salen, for det kunne jo godt træffe sig, at det ender med, at det ærede medlems eget parti også går ind for optagelsen af statslånet. Det er ikke utænkeligt, at det bliver slutresultatet, så jeg synes, vi skal vente en lille smule med at diskutere det.

Alfred Jensen: Vi diskuterer her anvendelsen af 8 mill. kr. i 3 år til fremme af

beskæftigelsen af langvarigt arbejdsløse og til fremme af beskæftigelsen i det hele taget — og det på et tidspunkt, hvor Arbejdsmændenes Arbejdsløshedskasse alene uge for uge udbetaler mellem 2 og 3 mill. kr. til arbejdsløse. Kan der så være nogen rimelighed i at diskutere på den måde, det sker her?

Jeg hæfter mig ved, at det ærede medlem hr. Søren Andersen og det ærede medlem hr. Asger Jensen udelukkende taler om værkstedshuse, som om det kun var det problem, de havde stillet ændringsforslag om. De har også stillet ændringsforslag om, at udstykning af industriarealer skal udgå af lovforslaget. (*Afbrydelse:* Nej!). Jo, de har stillet ændringsforslag om, at §§ 14, 15 og 16 skal udgå. Det vil sige, at det problem lader man fuldstændig ligge.

Man bebrejder ministeren en vis inkonsekvens. Man burde se på sin egen inkonsekvens her. Man kan ikke undgå at tænke på, at de pågældende partier tidligere har været særdeles velvilligt indstillet over for lån til grundforbedring og sligt, men når det drejer sig om erhvervsvirksomheder, hvorigenem der kan skaffes mere varig beskæftigelse, vil man altså ikke være med. Det er vrangvilje over for de arbejdsløse, der her lægges for dagen. Hvorfor så megen snak og diskussion om statslån eller ikke statslån, når det ikke er det problem, det gælder? Hvad i alverden kan det nytte at henvise til privat initiativ og privat långivning? Når man ved, at problemerne ikke har kunnet løses før og heller ikke kan løses fremtidig, er der ingen anden vej, end at samfundet må rette opmærksomheden på skævhederne og sætte ind dér, hvor det er nødvendigt.

(Kort bemærkning).

Søren Andersen: Det ærede medlem hr. J. M. Pedersen forsvarede som repræsentant for sit parti sin stillingtagen til denne lovgivning ud fra den tankegang, at det, det her drejer sig om, er ansvaret over for dem, der er ledige. Jeg vil gerne spørge det ærede medlem og hans parti: er det virkelig noget nyt at føle en forpligtelse over for arbejdsløsheden og dem, der er ledige?

Vi har aldrig tidligere lagt mærke til noget som helst forbehold hos det ærede medlem og hans parti, når det drejede sig